

"De wegrukking van de Gemeente"

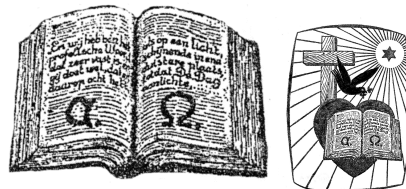
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie over "de wegrukking van de Gemeente" te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: ***"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren"

"De wegrukking van de Gemeente"

Broeders en zusters laten we opslaan en lezen 1 Tess. 4:13 t/m 5:11. Lezen we eerst met elkaar de tekst. *"Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden. Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken, maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven. Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet".*

Dit wonderlijke gebeuren, dat zeer zeker in onze tijd zal plaats vinden, wordt gekenmerkt door de woorden *"in een oogwenk weggevoerd worden"*. Die woorden *"in een oogwenk weggevoerd"*, daar wil ik bijzonder uw aandacht voor vragen. Als we dit bestuderen uit het Woord van God, uit het Nieuwe Testament vooral en vanuit de grondtekst, dan krijgen we een wonderlijk, verrassend licht op deze Bijbelplaats.

Wat in onze vertaling staat als: *"in een oogwenk weggevoerd"*, daar vinden we in de Griekse grondtekst een woord voor en wel het woord *"harpazo"*. Dit Griekse woord *"harpazo"* komt enige malen voor in het Nieuwe Testament en het wordt op verschillende manieren vertaald, maar het gaat steeds om hetzelfde woord. Het is zo, dat het Grieks zoveel rijker is dan onze moderne talen.

Daarom gaat er bij een vertaling eigenlijk zoveel verloren. Dit woord *"harpazo"* wordt dus vertaald allereerst zoals we het hier vinden staan, met *"weggevoerd"*, *"wegvoeren"*. Er zijn ook vertalingen, die zeggen *"wegnemen"* maar het woord *"harpazo"* laat ons een bijzonder aspect zien en wel, dat dit wegvoeren, dit wegnemen zeer plotseling zal zijn, ijlings, zoals hier vertaald staat: *"in een oogwenk"*. Vandaar dus, dat de vertalers dit woord *"oogwenk"* hebben toegevoegd; dat staat in de grondtekst niet, maar het woord *"harpazo"* sluit deze betekenis in.

Zo vinden we dan ook, dat op verschillende plaatsen woorden worden toegevoegd, zoals *"oogwenk"* of *"plotseling"* of *"ijlings"* om een goede vertaling te kunnen benaderen. Maar sommige vertalingen hebben het woord *"wegrukken"* gebruikt en ook wel *"ontrukken"* of *"uitrukken"*, en die woorden komen dichter bij de juiste vertaling.

Immers, wegvoeren hoeft helemaal niet met haast te gebeuren, maar in wegrukken zit iets dat plotseling gebeurt, in een oogwenk, net als in uitrukken. Maar dat woord *"harpazo"* kan men ook vertalen met *"roven"* en we hebben ook wel staan *"plunderen"*. Zo vinden we het ook op sommige plaatsen in het Nieuwe Testament vertaald, maar het is hetzelfde woord, dezelfde betekenis.

In verband daarmee wil ik u er ook op wijzen, dat Paulus direct bij dit wonderlijke gebeuren in 1 Tess. 5:2 vermeldt: *"Immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht"*. Een dief komt iets roven, plunderen, ja wegroven; daar ziet u het verband, daar gaat het duidelijker worden. Daar gaan we straks nog dieper op in.

Dat woord *"harpazo"* heeft nog een ander aspect, het heeft het aspect van *"geweld"*, *"van macht"*. Als het dus tot zijn volle recht moest komen, zouden we moeten vertalen met *"macht"* of *"geweld in een*

"De wegrukking van de Gemeente"

oogwenk wegvoeren". De Heer gaat met macht ingrijpen, met Goddelijke macht. En zo vinden we het dan ook op sommige plaatsen wel vertaald.

Ik geef u een voorbeeld in **Johannes 6:15** wordt ook dat woord "***harpazo***" gebruikt. "***Daar Jezus nu bemerkte, dat zij zouden komen en Hem met geweld meevoeren om Hem Koning te maken***". In de grondtekst staat voor dat "***met geweld meevoeren***" weer gewoon het woord "***harpazo***". Ze wilden de Heer met geweld wegvoeren om Hem tot Koning te maken en dan trekt Hij Zich terug in het gebergte, geheel alleen.

Dat is een wonderbare zaak en het leert ons, dat de Heer op een gegeven ogenblik, plotseling voor de wereld en de ongelovigen, zal komen als een dief, onverwachts, onverhoeds, dat Hij letterlijk komt om in te breken.

De Heer Jezus komt van de hemel en breekt in op deze wereld, dat is immers het rijk van satan, het lichaam van satan, dat zijn de mensen die ongelovig zijn gebleven, die de Heer Jezus niet kennen of Hem hebben verworpen, om iets weg te halen, weg te nemen, weg te rukken.

Nu is dat natuurlijk een gelijkenis, die niet in 't geheel opgaat, want de Heer Jezus is geen dief, dat Hij Zich iets zou toe-eigenen wat Hem niet behoort.

Maar voor de wereld komt Hij aldus, komt Hij iets roven, dat in wezen al van Hem is, het zijn de Zijnen. Hij doet dat ijlings, plotseling, maar met macht en geweld, omdat satan en de wereld Gods kinderen moeten vrijlaten, want ze zijn vrijgekocht door Hem, door Zijn kostbaar bloed, het bloed van het Lam.

Dit wonderbare gebeuren is een logisch gevolg van een voldongen feit dat dus al plaatsgevonden heeft met de gelovigen in de Heer Jezus. Het verbaast me altijd, dat er onder de gelovigen, onder Gods kinderen, ja, dat zelfs onder de predikers en leraren er zoveel onkunde over dit gebeuren is. Alsof het alleen zou staan, iets aparts zou wezen, maar dat is het helemaal niet! Ik herhaal: dit wonderlijke gebeuren is een logisch gevolg van een voldongen feit, dat al plaatsgevonden heeft met de gelovigen in de Heer Jezus.

Dat gaan we verder bezien. In **1 Tess. 5:2-5** wordt door de Heilige Geest door de apostel al twee keer gesproken over het feit, dat de Heer komt als een dief: "***immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe***".

Als de Heer komt, komt Hij als een dief om de Zijnen voor de wereld weg te roven, weg te nemen. Maar dat is in wezen al gebeurd, want als dat niet met u gebeurd is, dan hoort u hier ook niet bij.

We gaan naar **Matt. 12**. Daar wordt de Heer Jezus aangevallen door deze aan de buitenkant vrome Joden, dat Hij die wonderen doet door de overste der geesten, door Beëlzebul en dan is Zijn antwoord: **Matt. 12:28-29** "***Maar indien Ik door de Geest Gods de boze geesten uitdrijf, dan is het Koninkrijk Gods over u gekomen. Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden? Dan zal hij zijn huis plunderen***".

In het **29^e vers** komt tweemaal dat woord "***harpazo***" voor. Wat zegt de Heer Jezus hier? Hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan. Wie is die sterke? Dat is de vorst van deze wereld, dat is de overste dezer duisternis. En wat is zijn huis? Dat is de wereld, de mensen die de Heer Jezus niet toebehoren.

En van nature behoren wij allemaal tot dat huis van die sterke, van de overste van de macht der lucht en waren we zondaren, dood in onze zonden en behoorden we tot het huis van die sterke, die over ons heerste als een despoot en ons tot een slaaf maakte van de zonde.

"De wegrukking van de Gemeente"

Nu vraagt de Heer Jezus: hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden? Wie is gekomen in deze wereld? De Heer Jezus! Waarom? Om de huisraad te roven van deze vorst der duisternis. Prijs God, dat het gebeurd is.

Zoals hier staat: als hij eerst die sterke heeft gebonden, dan zal hij zijn huis plunderen. Ja, God zij geloofd en gedankt! Mag ik u erop wijzen, dat het woord ***"roven"*** in de grondtekst ook staat als ***"harpazo"***.

De Heer Jezus is in zijn eerste komst in deze wereld gekomen, in het huis van de sterke, om huisraad van die sterke uit zijn huis te roven, eruit te rukken, want dat is het juiste woord. Zijn wij niet eruit gerukt? Uit de macht van de zonde? Uit de macht van de satan? Uit deze wereld? Dat heeft de Heer Jezus gedaan, dat is een voldongen feit en daarop volgen straks ook andere.

Laten we eerst nog eens even zien, hoe de Heer dat werkelijk gedaan heeft. In **Jes. 61** vinden we dat heerlijke woord, waar de Heer Jezus mee begint, als Hij na Zijn doop in de Jordaan het Evangelie gaat prediken, zoals u dat vindt in **Luc. 4:18-20**; dan haalt Hij die rol van **Jesaja** en leest deze woorden daaruit voor, **Jes. 61:1** ***"de Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalft heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis"***.

Ja, we waren gevangenen van satan en van de zonde en van deze wereld. Maar we zijn bevrijd, omdat Hij inbrak in deze wereld. Toen Hij de heerlijkheid bij de Vader verliet om in deze wereld in te gaan, heeft Hij die sterke gebonden, om het huisraad dat van satan was te roven, en nu het grote wonder: Hij gaat het maken tot huisraad voor Zijn huis!

Wat is dat heerkijk! We zien het ook duidelijk in het Nieuwe Testament in **Col. 2:15**. ***"Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd"***. Ja, Hij heeft de sterke gebonden.

Wat zegt Hebr. 2:14-15. ***"Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren"***.

En in **Col. 1:13-14**. ***"Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden"***.

Dat is dus al een voldongen feit; er staat niet: ***"Hij zal ons verlossen"***, maar: ***"Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde"***; hij heeft ons er al uitgerukt! Uitgerukt uit de hand, uit de macht van satan, van wereld en zonde en overgezet in Zijn Koninkrijk. En wat dus in feite al gebeurd is, dat wordt straks voltooid. Dit wegrukken is dus een logisch gevolg van wat in werkelijkheid al gebeurd is, het is de afronding.

Ik ga ook nog even nader in op dat ***"huisraad"***. Voor dat woord ***"huisraad"*** staat in de Griekse grondtekst het woord ***"skenos"*** en dat woord betekent letterlijk ***"uitrustingsvoorwerp"*** of ***"uitrustingsstuk"***, en zo wordt het ook op andere plaatsen vertaald, in plaats van ***"huisraad"***, uitrustingsstuk van de satan, een uitrustingsvoorwerp, dat satan gebruikte.

En nu: voor Hem! O, laten we onze roeping goed bewust worden. In **2 Tim.** vinden we weer dat woord ***"skenos"***, huisraad, maar nu vertaald als ***"voorwerp"***. **2 Tim. 2:20-21**. ***"Doch in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en van aardewerk, en wel deels met eervolle, deels met minder eervolle bestemming; indien iemand zich nu hiervan gereinigd heeft, zal hij een voorwerp zijn met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak gereed"***.

"Doch in een groot huis". (hier hebben we te maken dus met het huis van God, eerst met het huis van satan, waar de Heer Jezus is ingekomen) zijn niet alleen voorwerpen (***"skenos"***). Dus dat hij zich dage-

"De wegrukking van de Gemeente"

lijks laat reinigen door Zijn nieuwe bezitter, de Heer Jezus, Die hem zo duur gekocht heeft met Zijn leven en bloed; als we daar ernst mee maken, ons dagelijks door Hem te laten reinigen of door het badwater van het Woord en door de Heilige Geest, zal hij een voorwerp met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak gereed zijn.

Ja, voor welke eigenaar nu? De Heer Jezus! Zoals de Heer u dan ook zeker wil en gaan gebruiken. Wat heerlijk is dat!

Saulus was eerst ook een voorwerp van het huis van satan, ondanks zijn vroom Jodendom. Maar de Heer Jezus heeft hem eruit gerukt op de weg naar Damascus. Toen werd hij een voorwerp tot Zijn eer, in het huis van de Heer Jezus, in het huis van God.

Hand. 9:15 *"Maar de Here zeide tot hem: Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls".* Hier staat werktuig, maar in de grondtekst staat **"skenos"**, een uitverkoren huisraad, een uitverkoren voorwerp.

Heerlijk om door Hem gebruikt te worden. Dat woord **"skenos"** wordt b.v. ook vertaald met **"gereedschap"** of **"de gebruiksvoorwerpen in de Tabernakel voor de Eredienst"**. Wij zijn toch **"Zijn huis"**? En wij moeten in Zijn hand niet koningen zijn van onszelf, maar werktuigen, gereedschappen, door Hem steeds gereinigd en geheiligd en daarom ook heel nederig en klein, die zich ten dienste stellen van hun Heer en die Hij gaat gebruiken door de Heilige Geest. Wonderbare zaak!

Voorwerpen voor Hem. We lezen nu dat de schrijver van deze brief over de Tabernakel spreekt en dan zegt Mozes: **Hebr. 9:20-21**. *"Dit is het bloed van het verbond, dat God u heeft voorgeschreven. En ook de tabernakel en al het gereedschap voor de eredienst besprengde hij evenzo met bloed. En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving".*

Willen we dus een voorwerp, een gereedschap zijn tot eer in Zijn dienst, in Zijn huis, dan dienen we steeds gereinigd te worden door het badwater van Zijn Woord, wat Hij ons toe wil dienen, en door de kracht van Zijn heilige Geest.

In **Romeinen 9** lezen we hoe God nu voorwerpen heeft, en dat zijn wij, al wij Jezus toebehoren, tot Zijn heerlijkheid. **Rom. 9:23-26**. *"juist om de rijkdom zijner heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid? En dat zijn wij, die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen, gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn-volk, en de niet-geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar [tot hen] gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God".*

Geachte aanwezigen, dat wij toch niet in de kinderschoenen blijven staan, maar zonen worden, bruikbaar huisraad, voorwerpen, waarin de Heer Zich kan verheerlijken. Vaten tot eer van Zijn Naam.

We hebben voldoende gesproken over het huisraad, waarvoor de Heer dus eerst kwam om dat weg te rukken uit de macht van satan en deze wereld en de zonde. Maar er is nog meer. We lezen **Joh. 10:27-30** *"Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand mijns Vaders. Ik en de Vader zijn één".* Hier vinden we weer het woord **"harpazo"**. We kunnen ook zo vertalen: **"en niemand zal ze uit Mijn hand uitrukken, wegrukken"**.

Hij heeft ons wel uitgerukt uit de hand van satan, maar we zijn in Zijn hand gebleven, als u maar in Hem blijft en dan is niets in staat om de Zijnen uit Zijn hand uit te rukken, ziet u dat het dus nu een voldongen feit is? En dat wat straks gaat gebeuren eenvoudig een logisch gevolg is van wat er in wezen al is. We zijn in Zijn hand!

"De wegrukking van de Gemeente"

Hij komt alleen weghalen, voor de wereld als een dief, wat Hem toebehoort! In **vers 29** staat weer dat woord **"harpazo"**. ***"Wat Mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand van Mijn Vader. Ik en de Vader zijn Één"***. In sommige vertalingen staat ook: ***"en niemand kan ze rukken uit de hand van Mijn Vader"***.

Wij, als de Zijnen, dragen wel een grote verantwoording. Dat heeft u gelezen in **vers 27**: ***"Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij"***. Dat is onze verantwoordelijkheid: horen naar Zijn stem en Hem blijven volgen. Want als we dat niet doen, dan dreigt er gevaar van de vijand; die kan ons nooit rukken uit Zijn hand, maar wij kunnen wel uit Zijn hand weglopen!

Ik noem dat maar, ik weet niet of het echt mogelijk is, maar een verantwoordelijkheid hebben we zeker! In Matteüs vinden we daar iets van. Hoe blijven we in Jezus? We lezen **Joh. 8:31-32**. ***"Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken"***.

"Als Gij in Mijn Woord blijft". Bij dat Woord behoort ook dat wonderlijke gebeuren, dat we nu behandelen, dat de Here straks plotseling zal komen als het ware, in deze wereld inbreekt, om de Zijnen weg te halen, weg te rukken en thuis te brengen. En dat Woord wordt in deze tijd altijd aangevallen, er wordt o.a. gezegd dat het tijdens of na de Grote Verdrukking zal plaats vinden. Onmogelijk.

Dat is een bewijs, dat ze niet werkelijk verstaan wat het werk van de Heer Jezus is en wie wij zijn. Laat dat Woord u niet ontroven! De Heer Jezus zegt in **Matt. 13:2729**. ***"Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken"***. Als wij dat Woord uit ons hart laten wegroven!

Theologische en godsdienstige predikingen daar loert de satan op, dan krijgt hij de kans om te roven. Daarom zegt Jezus: ***"Als gij in Mijn woord blijft . . ."*** en ***"Zijt gij waarlijk discipelen van Mij"***. En ook ***"en Mijn schapen volgen Mij"***. En ***"gij zult de waarheid verstaan en de waarheid zal u vrijmaken . . ."***

Er dreigt nog een ander gevaar: het blijven in Hem betekent ook vervuld blijven met de Heilige Geest. Hoe zegt de eerste brief van Johannes het ons: **1 Joh. 3:24**. ***"En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft"***. Tevens in **1 Joh. 4:13**. ***"Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem blijven en Hij in ons, dat Hij ons van zijn Geest gegeven heeft"***.

Als we niet door de Geest wandelen en de geesten beproeven of ze uit God zijn, al is het schijnbaar nog zo'n goede prediking, dan kunnen we misleid worden. De Heer Jezus spreekt daarvan in **Joh. 10** en daar vindt u weer dat woord **"harpazo"**. **Joh. 10:11-13**. ***"Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen; maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht – en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen – want hij is een huurling en de schapen gaan hem niet ter harte"***. Voor dat woord **"rooft"**, staat weer **"harpazo"**. De wolf rukt ze dus weg uit de kudde en we weten wie de wolf is, dat is de vijand.

Ik wil kort nog iets zeggen van **"huurling"**. Wat is een **"huurling"**? We hebben een wonderbaar voorbeeld in de Schriften in het Oude en Nieuwe Testament van een huurling. Hij liet zich huren, u weet wel, door die koning, die vijand van Israël en hij kon er veel goud en zilver voor krijgen, als hij als profeet Israël zou vervloeken. Maar Bileam kon Israël niet vervloeken.

Eerst zegt God dat hij niet zal gaan, maar het loon van zijn ongerechtigheid trok hem zo aan, dat hij toch wilde gaan. Dan zegt God: ***"Ik laat je gaan, je wordt met de dood bedreigd, maar je zult alleen dat zeggen, wat Ik je in de mond leg"***. En zo gebeurt het ook.

Zo zien we, dat deze huurling wel recht sprak naar Gods wil, begrijpt u dat, maar er zelf geen deel aan had. Dat zegt hij ook: o, mocht ik sterven de dood der rechtvaardigen. Hij was daar zelf niet bij. Een

"De wegrukking van de Gemeente"

huurling is typisch iemand, die met de gaven die hij gekregen heeft, zaken wil doen en zulke huurlingen zijn er thans nog, die redenaarstalent hebben enz.

Ik weet van een heel bekende prediker, die zo geliefd was bij de mensen, hij trok overvolle kerken en men kon hem huren. Hij schreef na een uitnodiging altijd: moet ik een preek houden van honderd, van vijfhonderd, van duizend of van twee duizend euro's? U hebt maar te kiezen. Dat is een huurling, die zoals Bileam, naar het woord, maar er zelf geen deel aan had.

De huurling heeft ook nog een ander kenmerk. Maar ik wil eerst nog even over dat loon spreken. In **Judas 11** staat duidelijk, dat Bileam het loon der ongerechtigheid lief had.

Nu behoeft dat loon niet altijd uit geld te bestaan, het kan ook bestaan uit eer, roem bijval van de mensen, geliefdheid bij de mensen. Maar de Schrift waarschuwt daartegen. Wij worden gewaarschuwd voor de leer van Bileam. De Heer Jezus zegt dat in **Openb. 2:14**. ***"Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren"***.

Ik ga daar niet zo diep op in, maar het was zijn leer, dat hij de kinderen Israëls een aanstoot voorwierp, dat hij de mensen ertoe bracht om een vermenging plaats te doen vinden met de wereld. Hoe zien we dat vandaag ook! Dat men het evangelie zo brengt, dat men wereld gelijkvormig kan zijn in alles. Dat zijn de huurlingen. Dan komt de wolf en dreigt zo'n schaap weg te rukken uit de kudde.

Laten we daarvoor waken, voor hen, die nog altijd mensen nalopen, die bepaalde predikers zo geliefd vinden en bijval geven. Laten we oppassen, de Heer Jezus alleen is de goede Herder! Voor zulken zou ik willen zeggen wat er staat in **Marc. 1:20**. ***"En terstond riep Hij hen. En zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de dagloners en gingen heen, Hem achterna"***.

"Dagloners" staat er, maar er moet eigenlijk huurlingen staan. Er zijn tegenwoordig nog heel wat van die kerkelijke schepjes, waar huurlingen zijn, maar we kunnen dat beter maar achter ons laten en de Heer Jezus volgen.

Jacobus en Johannes lieten vader Zebedeüs met de huurlingen achter in het schip en gingen Hem achterna. Neem dit ter harte.

Ik geef u ter afsluiting nog enkele voorbeelden, waar ook dat woord ***"harpazo"*** wordt gebruikt. **Handelingen 8**, daar vinden we de geschiedenis van Filippus, die van de Heer de opdracht krijgt de eenzame weg op te gaan naar Gaza, om daar die Moorman, de kamerling, het evangelie te gaan brengen.

En als hij die opdracht heeft uitgevoerd, geleid door de Heilige Geest, dan lezen we in **Hand. 8:39-40**. ***"En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest des Heren Filippus weg en de kamerling zag hem niet meer, want hij ging zijn weg met blijdschap. Maar Filippus bleek te Asdod te zijn; en hij trok rond om het evangelie te prediken aan alle steden, totdat hij te Caesarea kwam"***.

Maar Filippus bleek te Asdod te zijn; en hij trok rond om het evangelie te verkondigen aan alle steden, totdat hij te Caesarea kwam. Toen Philippus de opdracht van de Heer had volbracht, geleid en bekrachtigd door de Heilige Geest des Heren en hij de kamerling had gedoopt, toen nam de Geest des Heren Filippus weg. Dat is een zwakke vertaling. Hier staat gewoon ***"harpazo"***. Er staat letterlijk: ***"rukte de Geest des Here Filippus weg"***.

Hij werd plotseling weggerukt. U zult zeggen, dat is een wonderlijke zaak, maar ik herhaal weer een logisch gevolg van iets, dat al met Filippus had plaats gevonden. Filippus was al weggerukt uit de macht van satan en de wereld, was al in de hand van de Heer en overgezet in Zijn wonderbare Rijk.

Als wij geleid worden door en vervuld worden met de Heilige Geest, dan kunnen zulke dingen plaats vinden als dat nodig is. Als de Heer dat nodig acht, want, de Heer zorgt voor Zijn dienstknecht. Hij moest zich op die eenzame weg begeven en op die wagen gaan zitten en die wagen ging steeds verder de

"De wegrukking van de Gemeente"

woestijn in. Hij hoefde niet te rekenen op een lift terug en er was ook nog geen openbaar vervoer. Hij was inmiddels met die wagen ver gegaan, ja, waar moest hij nu naar toe? Zijn taak was volbracht.

Maar de Heer had een wonderbaar vervoermiddel voor Filippus en zorgde weer voor Zijn overgegeven huisraad, Zijn overgegeven geheiligd voorwerp, want God wilde hem weer gebruiken en hij bleek in Asdod te zijn en trok rond om het evangelie te prediken.

Zo zal het straks met de Gemeente ook gaan, die wandelt door de Heilige Geest, die door Gods Geest haar taak verricht totdat de Heer zegt: en nu heb Ik een veel heerlijker taak bij Mij, want er is een wereld in nood en die gaat radicaal onder en als Ik niet ingrijp, moet Ik alles verdelgen, al het Jodendom en al het heidendom, maar dat is Mijn wil niet!

Ik heb Mijn Gemeente nu nodig boven in Mijn heerlijkheid om met kracht en macht en heerlijkheid in te grijpen in een wereld die ten onder gaat! Daar wachten we op. Verstaat u uw taak?

Filippus had zijn taak volbracht en hij had de kamerling gedoopt. Ik denk bij iedere doopdienst: het kon wel eens de laatste zijn. Want het wordt steeds dringender en de Heer kent Zijn tijd als hier ingegrepen wordt in deze chaotische wereld van rebellie, anarchie, van toenemende lastering tegen God. Als er niet ingegrepen werd, zou geen mens meer behouden worden. De Gemeente krijgt een wonderbare roeping straks bij de troon.

De Heer rukt ons niet weg, om gepensioneerd te worden, de Heer rukt ons niet weg om op onze lauweren te rusten. Hij rukt ons niet weg om daar in alle rust bij Hem te blijven. Dacht u dat?

Nee, dan kent u de Heer niet en Zijn liefde en Zijn genade. Hij rukt de Zijnen weg, opdat er ingegrepen wordt in deze goddeloze wereld. Er is nog een heerlijk voorbeeld en daarmee wil ik eindigen.

Als Paulus over deze dingen moet schrijven, dan heeft hij dat ook zelf beleefd. In **2 Cor. 12** wordt tweemaal het woord ***"harpazo"*** gebruikt. Eerst in **vers 2** van **2 Cor 12**. ***"Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het – dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel"***. Weggevoerd is weer zo'n zwakke vertaling, er staat: ***"harpazo"***.

Dat die persoon weggevoerd is tot in de derde hemel, plotseling, onverwachts. Ook in het derde en vierde vers staat in de grondtekst ***"weggerukt"***. Ja, weggerukt naar het paradijs. Jezus zegt: ***"wie overwint en de eerste liefde bewaart, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is"***.

Hoe groot is onze roeping, hoe heilig onze taak! Laten we ons met ernst, maar ook met vreugde voorbereiden tot deze heilige roeping, waartoe God ons geroepen heeft.

Er staan nog meer voorbeelden in de Schrift met betrekking tot dit woord ***"harpazo"*** en ook met betrekking tot de tijd waarop deze dingen zullen geschieden. Zo de Heer wil, komen we hierover later nog eens te spreken.

De Heer Zegenen u allen. Amen.